

[opis sprawy](#)**Odpowiedź ministra gospodarki****na zapytanie nr 5741****w sprawie wsparcia programu modernizacji dźwigów osobowych i osobowo-towarowych w Polsce**

W odpowiedzi na zapytanie panów posłów Sławomira Piechoty i Stanisława Huskowskiego (pismo z dnia 4 stycznia 2010 r., znak: BP.SP/Z1/2010), przesłane przez pana wicemarszałka Krzysztofa Putrę przy piśmie z dnia 28 stycznia 2010 r., znak: SPS-024-5741/10, w sprawie wsparcia programu modernizacji dźwigów osobowych i osobowo-towarowych w Polsce, uprzejmie informuję, co następuje.

Sprawne funkcjonowanie dźwigów ma niewzruszone znaczenie dla możliwości przemieszczania się ludzi, szczególnie osób niepełnosprawnych, osób starszych i rodziców z małymi dziećmi. W Polsce zapewniane jest to poprzez objęcie tych urządzeń dozorem technicznym i dopuszczanie do użytkowania na podstawie decyzji zezwalającej na ich okresową eksploatację, wydawanej przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego. Decyzja jest wydawana na podstawie pozytywnych wyników przeprowadzonych badań oraz czynności sprawdzających wynikających z przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.). W przypadku nieprzestrzegania przez eksploatującego warunków użytkowania, jak również w wyniku stwierdzenia, że badane urządzenie techniczne stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz mienia lub środowiska, organ dozoru technicznego wydaje decyzję o wstrzymaniu eksploatacji tego urządzenia. Ponowne oddanie dźwigu do użytkowania możliwe jest dopiero po usunięciu przyczyny wstrzymania eksploatacji.

Właściciele i użytkownicy dźwigów w Polsce w ramach posiadanych środków finansowych oraz w oparciu o analizę możliwości dalszej eksploatacji użytkowanych dźwigów na bieżąco przeprowadzają modernizację (m.in. w oparciu o zapisy normy PN-EN 80-81) oraz wymianę tych urządzeń, dostosowując je do aktualnie obowiązujących wymagań technicznych. Z informacji uzyskanych z Urzędu Dozoru Technicznego wynika, że rośnie również liczba nowo instalowanych dźwigów (w latach 2007, 2008 i 2009 zainstalowano odpowiednio 3444, 4724 i 5068 dźwigów). Prace modernizacyjne i wymiana dźwigów, prowadzone w oparciu o obowiązujące obecnie przepisy prawa, stanowią praktyczne i sukcesywne realizowanie celów zalecenia Komisji Europejskiej nr 95/216/WE. Zalecenie to, mające na celu zachęcenie do działań na rzecz podwyższenia bezpieczeństwa eksploatacji dźwigów, nie ma rangi obligatoryjnego aktu prawnego, a tym samym nie wymaga implementacji do prawa krajowego.

Uwzględniając wysoki koszt modernizacji lub wymiany pojedynczego dźwigu (średnio kwoty kilkuset tysięcy złotych na jedno urządzenie) oraz koszty przeprowadzenia tych działań w skali kraju (szacowane na prawie 8 mld zł), istotne i zrozumiałe są wszelkie inicjatywy mające na celu pozyskanie dodatkowych funduszy na ten cel. Jest to szczególnie ważne dla podmiotów posiadających ograniczone środki finansowe na prace modernizacyjno-remontowe.

Według informacji uzyskanych z Ministerstwa Infrastruktury, do którego właściwości należy problematyka budownictwa, istnieje możliwość uzyskania wsparcia finansowego, udzielanego ze środków budżetu państwa, m.in. na modernizację lub wymianę dźwigów w ramach kompleksowych projektów zwiększających oszczędność energii w wielorodzinnych budynkach mieszkalnych. Możliwość taką daje w szczególności ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459). Wsparcie to jest udzielane w postaci tzw. premii, czyli spłaty części kredytu wykorzystanego na realizację przedsięwzięcia. Spłata jest dokonywana ze środków Funduszu Remontów i Termomodernizacji, obsługiwanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego i zasilanego ze środków budżetu państwa. Jeżeli program wspierania przedsięwzięć termomodernizacyjnych i remontowych będzie rozwijał się pomyślnie, należy oczekiwać, że jego zakres będzie sukcesywnie poszerzany, obejmując większą część budynków mieszkaniowych, umożliwiając uzyskiwanie wsparcia finansowego na przedsięwzięcia termomodernizacyjne i remontowe, w tym na modernizację i wymianę dźwigów, w coraz większej części zasobów mieszkaniowych.

Jak wspomniano powyżej, modernizacja lub wymiana dźwigów jest przedsięwzięciem kosztownym. Analizując obowiązujące w Polsce zasady dozoru technicznego dotyczące stanu bezpieczeństwa dźwigów, należy zauważyć, że obligatoryjne narzucenie terminów wykonania prac modernizacyjnych, bez uwzględnienia stanu technicznego każdego z urządzeń, czy też możliwości sfinansowania tych prac przez właścicieli i użytkowników dźwigów (często są to niewielkie lokalne społeczności o niewysokich dochodach) mogłoby zostać uznane za działanie nie do końca racjonalne i nieuzasadnione, zarówno z technicznego, jak i społecznego punktu widzenia.

Dlatego też, mając na względzie powyższe uwarunkowania, nie przewiduje się wprowadzenia w życie aktu prawnego, który autorytatywnie narzucałby terminy obowiązkowej modernizacji dźwigów. Zarówno obowiązujące przepisy w zakresie dozoru technicznego, jak i zasady racjonalnej gospodarki środkami finansowymi posiadanymi przez użytkowników i właścicieli tych urządzeń, umożliwiają prowadzenie prac zmierzających do sukcesywnego unowocześniania i podnoszenia poziomu technicznego oraz bezpieczeństwa użytkowania dźwigów.

Minister

Waldemar Pawlak

Warszawa, dnia 5 lutego 2010 r.